

Høring

Modernisering av formålsparagrafen

Norges Bygdekvinnelag vil invitere ditt lokallag og distriktslag til deltagelse til en høring på moderniseringen av organisasjonens formålsparagraf.

Formålsparagrafen til Norges Bygdekvinnelag har stått uendret over lang tid. I sin nåværende språkdrakt er den vanskelig å bruke i det daglige arbeidet og i kommunikasjon av organisasjonens formål og de verdiene den står for. For at medlemmene og verden rundt lettere skal forstå betydningen av hvem Norges Bygdekvinnelag er, bør det derfor vurderes en modernisering av formålsparagrafen og tilpasse den til tiden vi lever i og utviklingen av organisasjonen. Etter vedtak på landsmøte i 2024 har Norges Bygdekvinnelag satt ned en arbeidsgruppe med medlemmer fra sentralstyret for å komme frem til et forslag til modernisering.

Arbeidsgruppen har hentet inn synspunkter og drøftet saken med tillitsvalgte i organisasjonen og eksterne ressurser gjennom flere fokusgrupper.

På bakgrunn av dette har arbeidsgruppen utarbeidet en leserveileder for å tydeliggjøre hva som ligger i de nye formuleringene. Se vedlegg.

Gjeldene formålsparagraf:

§1 Organisasjonen sitt formål

«Organisasjonens formål er å samle kvinner som ser betydningen av aktive bygdemiljø og primærnæringene. Norges Bygdekvinnelag er en partipolitisk nøytral organisasjon som skal ivareta kvinnes og bygdefolkets kulturelle, sosiale og økonomiske interesser og bygge på likeverd, demokrati og kristen kulturarv.»

Forslag til modernisering §1:

«Norges Bygdekvinnelag arbeider for levende og inkluderende bygder. Vi er partipolitisk uavhengige og en pådriver for likeverd, demokrati og mangfold. Vi styrker kvinner og bygdefolk gjennom nettverk, kunnskapsdeling og praktiske aktiviteter – med respekt for tradisjoner og et blikk mot framtiden.»

En god formålsparagraf har noen kjennetegn. Den er tydelig, kortfattet og presis. I tillegg skal den basert på organisasjonens verdier være motiverende. En god formålsparagraf er også handlingsorientert og relevant for målgruppen organisasjonen er for.

Spørsmål

1. Viser forslaget til modernisering av formålsparagrafen tydelig hva Norges Bygdekvinnelag står for?
Ja
Nei
Kommentarer:
2. Er forslaget til modernisering av formålsparagrafen presis og kortfattet?
Ja
Nei
Kommentarer:
3. Viser forslaget til modernisering av formålsparagrafen kjerneverdiene til organisasjonen?
Ja
Nei
Kommentarer:
4. Er forslaget til modernisering av formålsparagrafen fremtidsrettet og handlingsorientert?
Ja
Nei
Kommentarer:

Revidering av politisk plattform

Nedenfor følger sentralstyrets forslag til revidert politisk plattform for Norges Bygdekvinnelag. Forslaget har vært drøftet med distriktsledere på distriktsledersamlingen 2025.

Vårt formål

Norges Bygdekvinnelag arbeider for levende og inkluderende bygder. Vi er partipolitisk uavhengige og en pådriver for likeverd, demokrati og mangfold. Vi styrker kvinner og bygdefolk gjennom nettverk, kunnskapsdeling og praktiske aktiviteter – med respekt for tradisjoner og et blikk mot framtiden.

Gode liv i levende bygder

Norges Bygdekvinnelag er en frivillig og partipolitisk nøytral organisasjon som arbeider for aktive bygdesamfunn og for at alle skal ha like muligheter uavhengig av hvor vi bor. Internasjonal kvinnesolidaritet er en del av vårt engasjement.

Bygdene er ikke bare en bærebjelke for storsamfunnet i form av ressurser, råvarer, beredskap og verdiskaping - de er også hjem og arbeidsplass for en stor del av befolkningen.

Målet for alt vi gjør som frivillig organisasjon er å skape gode liv i levende bygder. Det har stor betydning å kunne bo i en bygd hvor alle kjenner alle, hvor man opplever nærhet og tilhørighet i sitt lokalsamfunn. Et sted som vi kan bruke våre evner og ressurser til det beste for fellesskapet. Som bygdekvinner inkluderer vi våre medborgere, bygger tillit, skaper glede og deler kunnskap som er viktig for alle i bygda. Vi vet at en langsiktig og kunnskapsbasert forvaltning av menneskelige, kulturelle og naturgitte ressurser i hele landet har bidratt til at Norge i dag er blant verdens beste land å bo i. Vårt arbeid er beredskap i praksis.

Denne plattformen er delt inn i fire hoveddeler:

- Frivillighet
- Kvinneres rettigheter og muligheter
- Praktisk matkunnskap
- Bærekraftig ressursbruk

1. Frivillighet

Det er frivilligheten som utgjør limet i samfunnet. Frivillige organisasjoner er med på å løse viktige samfunnsoppgaver og skape samlingsplasser som gjør at folk trives. Innenfor frivilligheten møtes folk i ulike aldre, samfunnslag og med ulik bakgrunn på mange arenaer og skaper engasjement, fellesskap og gode aktiviteter. Dette skaper gode og mangfoldige lokalsamfunn.

1.1 Beredskap og trygge lokalsamfunn

Frivilligheten spiller en sentral rolle i å sikre Norges beredskap. I en krisesituasjon er vi avhengig av å kjenne hverandre, stole på hverandre og være beredt på å mobilisere ressurser til det beste for fellesskapet. Det forebyggende arbeidet vi bygdekvinner gjør gjennom inkludering, tillitsbygging, praktisk kompetansebygging og etablering av sosiale strukturer på bygda er «hverdagsberedskapen» og svært viktig for å bidra til trygge lokalsamfunn.

Vi mener at:

1. Frivillighetens viktige rolle i beredskapssammenheng må støttes og anerkjennes i stortingsmeldinger, beredskapsplaner og i den praktiske gjennomføringen.
2. Den offentlige støtten til frivillige organisasjoner som spiller en viktig rolle i beredskapsarbeidet må økes.
3. Norges Bygdekvinnelag må inn på budsjettet til Justis- og beredskapsdepartementet under tilskudd til frivillige organisasjoner.
4. Frivillige organisasjoner må bli representert i beredskapsrådene lokalt, regionalt og sentralt.

1.2 Tilgang til offentlige tjenester

Distriktene er avhengig av grunnleggende infrastruktur som butikk, post, skole, barnehage og helsetjenester i nærheten av der folk bor. Disse tjenestene utgjør ryggraden i lokalsamfunnet, og må opprettholdes. Et godt og variert kulturtilbud og gode kollektivløsninger er også avgjørende for trivsel og attraktive bomiljøer. Det samme er et desentralisert tilbud om høyere utdanning i hele landet.

Vi mener at:

1. Alle skal ha god tilgang til offentlige tjenester uavhengig av hvor de bor.
2. Alle skal ha tilgang på høyhastighetsbredbånd med stabilt og godt nettverk.
3. Lokalt og nasjonalt eierskap til naturressurser og lokale virksomheter må sikres.
4. Husbanken må øke tilskuddet til boliglån for å sikre et velfungerende boligtilbud?
5. Kollektivtransportforvaltere må tilrettelegge for «Smart mobilitet» for å sikre bedre transportløsninger.

1.3 Bedring av frivillighetens kår

Også frivillige aktiviteter og organisasjoner koster penger å drifte. Frivilligheten er en samarbeidsaktør og et supplement til offentlige og private tjenester. Dersom frivillige organisasjoner skal være i stand til å fortsette å påta seg viktige samfunnsoppgaver i framtiden, er vi avhengige av forutsigbare ordninger som sikrer stabil drift og finansiert over statsbudsjettet.

Vi mener at:

1. Den brede frivilligheten må få gode og forutsigbare rammevilkår som legger til rette for et blomstrende organisasjonsliv i hele landet.

2. Organisasjonstøtten til Norges Bygdekvinnelag over Landbruks- og matdepartementets budsjett må økes. I tillegg må Norges Bygdekvinnelag inn på andre departementers budsjett som for eksempel Kultur- og likstillingsdepartementet.
3. Full momskompensasjon til frivillige organisasjoner for kjøp av varer og tjenester må rettighetsfestes.
4. Støtte til frivillighetens virksomhet lokalt og regionalt må styrkes gjennom tilskudd fra kommuner og fylkeskommuner.

1.4 Mangfold og inkludering

Mangfold gjør samfunnet vårt sterkere og rikere på kunnskap, meninger, kultur og tradisjoner. Vi må bygge fellesskap og jobbe for å inkludere alle i frivillighet og lokalsamfunn, slik at alle får like muligheter og rettigheter til å delta i samfunnet. Frivilligheten har et betydelig potensial for å skape engasjement og samfunnsendring. Vi er en viktig ressurs som skal benyttes i det nasjonale inkluderingsarbeidet i langt større grad enn i dag. For å få til dette, må det etableres et sterkere og mer forpliktende samarbeid mellom det offentlige, private og frivilligheten.

Vi mener at:

1. Frivillig sektors rolle må synliggjøres i integreringsloven.
2. Kommunen må pålegges å skaffe oversikt over frivillige organisasjoner lokalt som vil være et godt supplement til kommunens lovpålagte oppgaver knyttet til integreringsinnsatsen.
3. Kommunene må gjennom utlysning invitere til forpliktende og økonomisk funderte ordninger for langsiktig samarbeid om det lokale integreringsarbeidet.
4. Deltakelse i og erfaringer fra frivilligheten bør vektlegges i vurdering av kompetansen til kvinner med minoritetsbakgrunn på vei inn i arbeidslivet.
5. Det økonomiske grunnlaget til frivillige organisasjoner som engasjerer seg aktivt i inkluderingsarbeidet, må sikres.

Spørsmål

Er dere enige i kapittel 1. Frivillighet med påfølgende underpunkter?

Ja

Nei

Kommentarer:

2. Kvinners rettigheter og muligheter

Norges Bygdekvinnelag mener at alle skal ha like muligheter, rettigheter og plikter til å delta i samfunnet. Vårt mangfoldige samfunn blir sterkere, rikere på kunnskap, meninger, kultur og tradisjoner dersom alle får mulighet til å bruke sine ressurser og være likestilt i arbeidslivet. Vi må bygge fellesskap mellom kvinner i Norge og mellom bygdekvinner globalt.

2.1 Kvinnelig gründerskap

Distriktene gir mange muligheter for å skape arbeidsplasser basert på naturressursene og de menneskelige ressursene som finnes lokalt. Det er viktig at det føres en politikk som aktivt tilrettelegger for lokal næringsutvikling, særlig blant kvinner. Dagens politikk har ikke nok virkemidler for å senke barrierene for kvinnelige gründere. Blant alle som ønsker å starte bedrift er 38 prosent kvinner, men bare 21 prosent av de som faktisk starter opp er kvinner. En satsing for å få flere kvinnelige gründere i distriktene vil bidra til økt bosetning, verdiskaping og positive ringvirkninger for lokal og nasjonal økonomi. I denne sammenhengen er det viktig å ha et særskilt fokus på kvinnelige grundere med innvandrerbakgrunn.

Vi mener at:

1. Det offentlige i større grad må legge til rette for at etablerertilskudd må gå til kvinnelige gründere
2. Det må opprettes et nasjonalt gründerprogram spesifikt rettet mot kvinner med mål om å øke andelen kvinnelige gründere
3. Arbeidsgivere må tilrettelegge for at kvinnelige ansatte som vil starte bedrift, får fleksibilitet til å tilpasse stillingsbrøk etter behov.
4. Kvinner med innvandrerbakgrunn må få særlig tilbud om veiledning om hvilke lover og regler som gjelder for det norske næringslivet.
5. Innovasjon Norge må prioritere midler til kvinnelige gründere i distriktene. Sjekk dette?

2.2 Et likestilt arbeidsliv

Lik lønn for likt arbeid er fundamentet for et likestilt arbeidsliv, og denne kampen er fremdeles ikke vunnet. Vi har også en lang vei å gå før alle mennesker, uavhengig av kjønn, etnisitet og funksjonsgrad, får lik mulighet til å bidra med sin kompetanse og sine evner i det norske arbeidslivet. Norges Bygdekvinnelag mener det fremdeles trengs en stor innsats for å sikre et likestilt og inkluderende arbeidsliv.

Vi mener at:

1. Retten til heltidsarbeid må lovfestes.
2. Vi trenger et bedre lovverk og mer satsing på holdningsskapende arbeid for å hindre diskriminering og sikre likebehandling i ansettelsesprosesser.
3. Folk må kunne bruke kompetansen sin der de bor. Kompetansemiljøer og offentlige faginstitusjoner må legges til distriktene.
4. Kvinner i landbruket må ha samme rettigheter til velferdsordninger som kvinner ellers i arbeidslivet.

2.3 Kvinners innflytelse, livsvilkår og internasjonal solidaritet

Kvinner må sikres reell rett til selvbestemmelse over egen kropp, eget liv og egne ressurser, både i Norge og i resten av verden. Trakassering, vold og overgrep mot kvinner og barn kan aldri aksepteres. Kvinner som deler eiendom eller bedrift med en partner, må sikres lik kunnskap om

sine rettigheter og juridisk bistand. Det å styrke bygdekvinners rettigheter og tilgang til ressurser som kapital, eiendom, produksjonsmidler og utdanning, er ikke bare være en investering i kvinnene selv, men i deres familier og lokalsamfunn.

Vi mener at:

1. Vi må bidra til å styrke bygdekvinners rettigheter og livsvilkår i hele verden.
2. Alle skal ha mulighet til utdanning, til å produsere mat til egen familie, til kunnskap om rettigheter, reproduktiv helse og tilgang til land og kreditt.
3. Sikre kvinners rett og mulighet til å tale og uttrykke seg i det offentlige rom.

Spørsmål

Er dere enige i kapittel 2. Kvinners rettigheter og muligheter med påfølgende underpunkter?

Ja

Nei

Kommentarer:

3. Praktisk matkunnskap

Matkunnskap er framtidsrettet kunnskap som vil hjelpe oss å sikre en bedre utnyttelse av matressursene våre lokalt og globalt. Kunnskap om lokale mattradisjoner og bruk av lokale råvarer er viktig for beredskapen. I en krisesituasjon der klima eller sikkerhetsmessige forhold gjør at strømmen kobles ut eller at vi ikke kan kjøpe mat på butikken, trenger vi å kunne bruke tradisjonelle teknikker og metoder for å lage mat, ta vare på råvarene og nyttiggjøre oss næringsstoffene. Det trengs en stor satsing på å øke kompetansen i praktisk matkunnskap blant befolkningen.

3.1 Mat og helse i skolen

Praktisk matkunnskap må bli en større del av grunnskoleopplæringen fordi det å styrke barn og unges kunnskap er en investering som gir en stor avkastning. Når vi etablerer vaner og ferdigheter tidlig i livet, danner det et godt grunnlag for hele voksenlivet, noe som gjør at matkunnskapen effektivt kan styrkes i hele befolkningen i løpet av en generasjon. Barn og unge som vokser opp i dag trenger å ha et kunnskapsgrunnlag for å vurdere sine matvalg kritisk, som gjør dem i stand til å lage mat uten å slå opp oppskrifter på mobilen.

Vi mener at:

1. Det må innføres kompetansekrav for lærere som underviser i faget mat og helse.
2. Det må innføres flere undervisningstimer i faget mat og helse.

3.2 Folkehelse

En god folkehelse er en forutsetning for god beredskap. Usunt kosthold er en stor folkehelseutfordring i Norge, som blant annet reflekteres i økningen av fedme og diabetes.

Vi mener at det beste stedet å starte kostholdsendringen er med barn og unge. Det er dokumentert at gode kostholdsvaner som etableres i barne- og ungdomsårene har stor betydning for helsen resten av livet.

Vi mener at:

1. Retten til et daglig, gratis og sunt skolemåltid for alle elever må lovfestes.
2. Barnehager og skolefritidsordninger må tilby sunne måltider.
3. Skoler, barnehager, sykehus, eldreheim, offentlige kantiner og andre offentlige institusjoner må så langt det er mulig benytte seg av norske og lokale råvarer.

3.3 Immateriell kulturarv

Store deler av den immaterielle kulturarven er i fare for å gå tapt. Denne kulturarven er en rik kilde til tradisjonell kunnskap om hvordan vi blant annet kan bli mer beredt på usikre tider. Norges Bygdekvinnelag ivaretar og viderefører den immaterielle kulturarven gjennom vårt arbeid med å ivareta praktisk matkunnskap. Ut fra et beredskapshensyn er det viktig at norske myndigheter styrker sitt arbeid for å ivareta vår immaterielle kulturarv.

Vi mener at:

1. Norge må arbeide for å oppfylle forpliktelsene vi har etter UNESCOs konvensjon om immateriell kulturarv.
2. Immateriell kulturarv, inkludert matkulturarven, må bli anerkjent og få økonomiske rammevilkår på linje med materiell kulturarv.
3. Organisasjoner som arbeider innenfor immateriell kulturarv, må sikres forutsigbare vilkår og økonomisk støtte til sitt arbeid.
4. Det må tas initiativ til en egen Stortingsmelding om styrking av den immaterielle kulturarven.

3.4 Forebygging av matsvinn

Tradisjonell matkunnskap handler om å bruke ressursene best mulig. Å bruke hele dyret, fra hode til hale, er god ressursutnyttelse. Kunnskap om konservering av frukt, bær, kjøtt og grønnsaker hjelper oss å forlenge lagringstiden for maten. Kunnskap om bruksområdene til norske kornsorter, som bygg, kan gjøre at vi erstatter mer av importerte råvarer med norske. Kunnskap om bruk av ville vekster og arts mangfold i naturen kan gi oss et bredere utvalg av råvarer i matlaging. Å spise lokal mat i sesong hindrer unødvendig transport og gir ferskere råvarer som bidrar til mindre matsvinn.

Vi mener at:

1. Det offentlige i langt større grad må kommunisere sammenhengene mellom klima, miljø og bruken av lokale råvarer
2. Kunnskap om tradisjonsmat, konservering og bruk av norske råvarer må få en høyere status i skoleverket og innarbeides i læreplanene.

3. Kostholdsråd må ta utgangspunkt i norske ressurser, sesongbaserte råvarer og praktisk matkunnskap.

Spørsmål

Er dere enig i kapittel 3. Praktisk matkunnskap med påfølgende underpunkter?

Ja

Nei

Kommentarer:

4. Bærekraftig ressursbruk

Kloden har nok ressurser til å dekke alles behov, men ikke alles overforbruk. Framtidens bærekraftige samfunn må bygges på en langsiktig, fornuftig, sirkulær og lokal bruk av våre felles ressurser. Det forutsetter at vi har kunnskap om hvordan ressursene best forvaltes, og at vi utvikler systemer og strukturer som setter hensynet til bærekraftig ressursbruk først. Som samfunn og enkeltpersoner må vi redusere forbruket vårt, minimere avfall og utnytte ressursene våre best mulig når vi først skal bruke dem. Flere av oss må i større grad bli produsenter i tillegg til forbrukere. Å lære å dyrke selv, lage våre egne klær, bruke hele dyret, eller reparerer framfor å kjøpe nytt, er kunnskap som ansvarliggjør oss og gir oss makt til å endre vårt avtrykk på verden. Denne kunnskapen er en grunnleggende forutsetning for den grønne omstillingen vi skal skape sammen, og den må støttes og deles.

4.1 Matberedskap og et aktivt landbruk

Et aktivt og spredt landbruk med bønder over hele landet, er vår aller viktigste totalberedskap. Et slikt landbruk er fundamentet for levende bygder, trygge og inkluderende lokalsamfunn, skoler, barnehager, nærbutikker, distriktsarbeidsplasser, reiselivsbedrifter, industri, infrastruktur og ikke minst matsikkerhet for hele befolkningen i både fredstid og krisetid. Norge har et ansvar for å sikre vår egen matproduksjon, og vi trenger en landbrukspolitikk som gir økt selvforsyning og økt bruk av norske ressurser i hele landet. Da må den omfattende bruksavgangen og sentraliseringen av norsk landbruk stanse. Det viktigste virkemiddelet for å sikre rekruttering og framtidstro, er å jamstille bøndernes inntekt med resten av samfunnet. Globalt må bønder tilgang til jord, kreditt, kunnskap og markeder styrkes. Retten til å bruke egne såfrø og lokale sorter må sikres. Folk og stater må beholde retten til å kontrollere mekanismene som sikrer folk tilgang til nok og sunn mat tilpasset deres kultur, naturgrunnlag og økonomi.

Vi mener at:

1. Inntektsgapet må tettes slik at bønder får inntekt, velferdsordninger og arbeidsvilkår på linje med resten av samfunnet.
2. Vi må få en nullvisjon for nedbygging av matjord.
3. Importvernet må styrkes, særlig innenfor kjøtt, frukt og grønt.

4. Den nasjonale beredskapslagringen av matkorn må styrkes, og det må etableres beredskapslagre for såkorn, såfrø og settepotet for minst et år. Det må tas hensyn til glutenintolerantes behov.
5. Den nasjonale beredskapslagringen bør desentraliseres, og det må opprettes en egen tilskuddsordning for kornlagring og annen beredskapslagring på gårdsnivå.
6. Prinsippet om matsuverenitet må ligge til grunn for all matproduksjon nasjonalt og globalt.

4.2 Miljøvennlig matproduksjon

Ressursene i jord, skog, fjell og hav må nyttes og forvaltes i et evighetsperspektiv. Vi skal høste av naturen og fotosyntesen uten å redusere ressursgrunnlaget, skade økosystemene eller bidra til klimaendringer. Matproduksjonen bør skje med minst mulig bruk av forurensende og importerte innsatsfaktorer, og mest mulig med basis i de ressursene vi har. Det må legges til rette for lokal foredling og distribusjon av mat, andelslandbruk, småskala matproduksjon, markedshager og parsellhager. Norge er et grasland med mye utmarksbeite og lite dyrket mark. Vi må benytte alle våre verdifulle ressurser slik at vi kan være selvforsynt med kjøtt og melk, samtidig som vi øker produksjonen av frukt, grønt, bær og matkorn tilpasset norske forhold og basert på norsk matkultur.

Vi mener at:

1. Norsk matproduksjon må baseres på norske ressurser.
2. De grovfôrbaserte næringene må styrkes, beiteressursene over hele landet må utnyttes bedre, og vi må øke produksjonen av plantemat til mennesker på dyrket jord.
3. Det må satses mer på økologisk og andre produksjonsformer som bygger opp økosystemene og reduserer miljø- og klimaavtrykket.
4. Matsvinn og plastbruk må minimeres både i produksjons-, distribusjons- og forbrukerleddet.
5. Matproduksjonen må tilpasses endringer i klimaet, og det må satses mer på nasjonal frø- og settepotetproduksjon og utvikling av lokalt tilpassede sorter til både selvberging og kommersiell produksjon.

4.3 Genmodifiserte organismer

Som forbrukerorganisasjon er vi opptatt av at maten vi spiser i dag og i framtiden skal være trygg for oss som spiser den og for naturen rundt oss.

Vi mener at:

1. Framtidig regulering av GMO må baseres på før-var-prinsippet.
2. Regulering må omfatte alle genmodifiserte organismer, også de nye genredigerte GMO-ene.
3. Regelverket må sikre at alle GMO-er gjennomgår en uavhengig risikovurdering, at de er sporbare og at de blir overvåket ved utsetting i naturen

4. Alle GMO-er må merkes slik at produsenter og forbrukere beholder retten til å velge GMO-fri mat, fôr, frø og dyr.

4.4 Kjedemakt og matmangfold

Forbrukere må få best mulig utvalg av norske og sunne produkter. For å oppnå dette, må norske matprodusenter få enklere tilgang til markedet, og matkjedene må reguleres strengere. Prisen på dagligvarer må gjenspeile kvalitet og produksjonskostnader. En større del av inntektene i verdikjeden må gå til primærprodusentene. Kjedenes egne merkevarer må reguleres, da de presser ut andre aktører og bidrar til mindre matmangfold og innovasjon, dårligere kvalitet og høyere priser.

Det går ikke an å velge det som ikke tilbys. Skal forbrukerne kunne utøve sin forbrukermakt og bidra til økt selvforsyning, må vi kunne ta reelle valg. Dette forutsetter at matvarene finnes i butikk, og at varene blir riktig merket. I dag er det krav om opprinnelsesmerking av kjøtt, frukt og grønt, men ikke brød og bakervarer. Dette må på plass for å øke selvforsyningsgraden av norsk matkorn. Vi må vite hva maten inneholder, hvordan den er produsert og hvor den kommer fra.

Vi mener at:

1. Maktkonsentrasjonen i dagligvarekjedene må begrenses og at egne merkevarer (EMV) må reguleres.
2. Alle matvarer må merkes med innhold og opprinnelse. Villedende merking og markedsføring kan ikke tillates.
3. Det trengs reguleringer for å gjøre det enklere for forbrukere å få tilgang til råvarer som sau og lam, kje, hønsekjøtt, ulike stykningsdeler fra hele dyret, frukt og grønt med «kosmetiske feil», norsk bygg og plantevekster i en større del av sesongen.
4. Det må innføres krav om opprinnelsesmerke på brød og bakevarer.
5. Regelverket om offentlig innkjøp og bruk av lokale råvarer må følges opp i alle kommuner og fylkeskommuner.

4.5 Bærekraftig forbruk

Mat, klær og andre forbruksvarer krever store ressurser å produsere og avfallshåndtere. Vi som forbrukere, bedrifter og samfunn må redusere forbruket vårt, reparere det vi har og resirkulere det som ikke lenger kan brukes. Mer av det vi forbruker må kunne kjøpes lokalt. Verdikjedene for produksjon og omsetning av varer bør være så korte som mulig.

Vi mener at:

1. Det må bli enklere og mer lønnsomt å reparere, og dyrere å kjøpe nytt.
2. Det offentlige må ta sitt ansvar gjennom offentlige innkjøp, og kjøpe norske råvarer og produkter så langt det er mulig.
3. Staten bør støtte alternative, direkte salgskanaler mellom produsenter og forbrukere for mat og andre kortreiste produkter.

4. Det må gis mer støtte til organisasjoner og initiativer som arbeider med holdningsendrende arbeid og fremming av praktisk kunnskap om matlaging, reparasjon og alternative former for produksjon, handel og forbruk.

Spørsmål

Er dere enig i kapittel 4. Bærekraftig ressursbruk med påfølgende underpunkter?

Ja

Nei

Kommentarer:

Revidering av strategi mot 2030 for Norges Bygdekvinnelag

Strategien skal bidra til praktisk gjennomføring av den politiske plattformen.

Norges Bygdekvinnelags strategi mot 2030

Vårt formål

Norges Bygdekvinnelag arbeider for levende og inkluderende bygder. Vi er partipolitisk uavhengige og en pådriver for likeverd, demokrati og mangfold. Vi styrker kvinner og bygdefolk gjennom nettverk, kunnskapsdeling og praktiske aktiviteter – med respekt for tradisjoner og et blikk mot framtiden.

Vår visjon

Bygdekvinnelaget – For felleskap, kunnskap og inkludering.

Spørsmål

Er dere enige i endringen i visjonen?

Ja

Nei

Kommentarer:

Våre styrker – vår identitet

1. Vi har aktive frivillige og sterke lokallag i hele landet
2. Vi er et samlingspunkt og står for trygge, åpne og inkluderende fellesskap
3. Vi er inspirator og pådriver for likeverd, mangfold, folkehelse og aktive lokalmiljø
4. Vi er tradisjonsbærere og eksperter på praktisk matkunnskap, viderefører tradisjoner og skaper nye
5. Vi formidler viktigheten av norsk matproduksjon og matkunnskap for matsikkerhet, beredskap og forebygging av matsvinn.
6. Vi arbeider for levende bygder, kulturlandskap og bærekraftig forvaltning av jordas ressurser
7. Vi viser raushet for hverandre
8. Vi viser internasjonal kvinnesolidaritet
9. Vi tør satse og får ting gjort

Spørsmål

Er dere enige i punktene under våre Styrker - vår identitet?

Ja

Nei

Kommentarer:

Vi gjør en forskjell i bygda

Bygdekvinnelaget er en samfunnsaktør som skaper attraktive møteplasser, og vi engasjerer oss i lokale samfunnsspørsmål. Vi bærer tradisjoner videre, samtidig som vi tenker nytt.

Strategisk grep:

1. Flere lokallag har mer aktivitet, til nytte for laget og lokalmiljøet
2. Utnytte styrken i fellesskapet og spille sammen om felles satsinger

Spørsmål

Er dere enige i de strategiske grepene under Vi gjør en forskjell i bygda?

Ja

Nei

Kommentarer:

Vi blir hørt og sett

Vi syns gjennom aktiviteter som gjøres tilgjengelig for alle, og vi er synlig og tydelig for de som tar beslutninger både lokalt, *regionalt*, nasjonalt og *globalt*. Vi er også synlige i samarbeid med andre organisasjoner. Vi øker vår egen bevissthet, rolle og innflytelse som samfunnsaktør og forbrukerorganisasjon.

Strategisk grep:

1. Øke antall lokallag som bruker egen nettside, er synlig i lokale medier og til stede på sosiale medier.
2. Invitere med andre organisasjoner på aktiviteter, og takke ja til flere invitasjoner.
3. Engasjere oss i arbeidet med beredskap lokalt, regionalt og nasjonalt.

Spørsmål

Er dere enige i de strategiske grepene under Vi blir hørt og sett?

Ja

Nei

Kommentarer:

Vi åpner og inkluderer

Medlemmene speiler mangfoldet i lokalsamfunnet og dette reflekteres i spennet av aktiviteter, engasjementet og alderssammensetningen. Vi er nysgjerrige og søker kunnskap på tvers av alder, bakgrunn og interesseområder. Lokallagene er et inkluderende fellesskap det er lett å bli en del av.

Strategiske grep:

1. Tiltrekke oss medlemmer med bredt spenn i alder og bakgrunn
2. Tillitsvalgte skal representere variasjonen i medlemsmassen

Spørsmål

Er dere enige i de strategiske grepene under Vi åpner og inkluderer?

Ja

Nei

Kommentarer:

Vi er en sterk organisasjon

Vi har slått sammen og vi har fått nye lokallag over hele landet. Vi har tydelige og dyktige tillitsvalgte med kunnskap, lyst og evne til fornying og utvikling av organisasjonen. Det er givende og positivt å ta på seg verv.

Strategisk grep:

1. Etablere flere nye lokallag. Slå sammen lokallag.
2. Få med flere tillitsvalgte på organisasjonsopplæringen, og styrke samarbeidet på tvers i organisasjonen.

Spørsmål

Er dere enige i de strategiske grepene under Vi er en sterk organisasjon?

Ja

Nei

Kommentarer:

Vi ser at vi lykkes når:

1. Vi er synlig til stede i lokalmiljøet og i det offentlige rom
2. Vi engasjerer hele organisasjonen
3. Vi griper fatt i det dagsaktuelle – og vi får frem våre meninger
4. Vi er en attraktiv samarbeidspartner
5. Vi har engasjerte, entusiastiske og inspirerte medlemmer og tillitsvalgte

Spørsmål

Er dere enige i punktene under Vi ser at vi lykkes når?

Ja

Nei

Kommentarer: